

Dosarul nr. 1-2869/2024
1-24135425-12-1-27112024

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

27 iunie 2025
Chișinău

mun.

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Grefier
Beleuță

Olga Bejenari
Teofilia

cu participarea:

Procurorului
Crăciun
Apărătorului

Valeriu

Nadejda Roșioru

în absența:

Inculpatului
căutare)

Dumitru Chicaroș (*anunțat în*

examinând în ședința de judecată publică, în procedură generală, în limba română și în lipsa inculpatului, cauza penală de învinuire a lui:

Chicaroș Dmitrii *****, născut la
*****, IDNP *****, originar și înregistrat la
domiciliu în *****, cu studii medii, supus
militar, divorțat, cu un copil minor la
întreținere, cetățean al Rep Moldova,
neangajat în câmpul muncii, fără grade de
invaliditate, fără titluri speciale, grade de
calificare și distincții de stat, nu se află la
evidența medicului psihiatru sau narcolog și
cu antecedente penale, fiind anterior
condamnat prin:

- *sentința din 26 februarie 2018, emisă
de Judecătoria Edineț, sediul Briceni în
dosarul nr. 1-31/2018, în temeiul art. 264¹
alin. (1) din Codul penal, la o pedeapsă cu*

amendă în mărime de 600 de unități convenționale (30.000 de lei), cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 3 ani, executată;

- sentința din 30 septembrie 2019, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani în dosarul nr. 1-2303/2019 și decizia Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2020 nr. 1a-2017/2019, în baza art. 264¹ alin. (4) din Codul penal, la o pedeapsa cu 6 luni de închisoare, irevocabilă prin decizia CSJ din 24 iunie 2020,

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 326 alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare legală, fiind respectată.

Perioada examinării cauzei penale: 27 noiembrie 2024 – 27 iunie 2025.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședință de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă :

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul **Dmitrii Chicaroș**, la 13 martie 2021, cu scopul primirii mijloacelor bănești necuvenite, intenționat, a susținut că are influență asupra judecătorilor din cadrul Curții de Apel Chișinău, pentru a-i determina pe ultimii să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției lor.

Acțiunile judecătorilor au constat în casarea încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 6 martie 2021, adică adoptarea unei hotărâri favorabile prevenitului Valeriu Mihailov, în cadrul examinării recursului depus de avocatul Anatolie Pitel împotriva acestei încheieri a Judecătoriei Orhei, sediul Central din 6 martie 2021, prin care a fost aplicată în privința prevenitului măsura preventivă cu arest preventiv pentru de 20 zile. Prin urmare, ultimul urma să fie eliberat din arest.

Astfel, sub pretextul determinării judecătorilor din cadrul Curții de Apel Chișinău să adopte o soluție favorabilă, inculpatul a pretins de la Eugenia Mihailov și Marina Lupu mijloacele bănești în mărime de 5.000 de EURO, care potrivit ratei oficiale de schimb a Băncii Naționale a Moldovei (*BNM*) (*la data pretinderii banilor*), reprezintă echivalentul a 106.008 de lei.

Ulterior, tot la 13 martie 2021, Dmitrii Chicaroș, și-a continuat acțiunile sale intenționate, orientate spre realizarea scopului primirii mijloacelor financiare

necuvenite, iar în timp ce se afla în*****, din suma totală pretinsă de 5000 de EURO, a acceptat și a primit de la Eugenia Mihailov cu Marina Lupu, mijloace bănești în cuantum de 2000 de EURO, care potrivit ratei oficiale de schimb a BNM (la data transmiterii banilor), reprezintă echivalentul sumei de 42.403,20 de lei.

Mijloacele bănești în mărime de 2.000 de EURO erau destinați pentru determinarea judecătorilor din cadrul Curții de Apel Chișinău să adopte o hotărâre favorabilă prevenitului Valeriu Mihailov, la examinarea recursului înaintat de avocatul Anatolie Pitel împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 6 martie 2021, prin care lui Valeriu Mihailov i-a fost aplicată măsura preventivă cu arest preventiv pentru 20 de zile, adică să caseze ultima încheiere emisă la 6 martie 2021 și să-l elibereze pe prevenit din stare de arest preventiv.

1.2. Acțiunile lui *Dmitrii Chicaroș* au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în temeiul art. 326 alin. (1) din Codul penal – „traficul de influență”, adică pentru *pretinderea și primirea, personal de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*.

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată, procurorul și apărătorul inculpatului au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în ședință publică și în limba română, având în vedere că nu este cunoscută poziția inculpatului, nu există o confirmare sau infirmare a recunoașterii vinei acestuia în faptele invocate în rechizitoriu și a încadrării juridice aduse.

2.2. În același context, instanța reține că cauza penală a fost remisă în instanța de judecată în conformitate cu prevederile art. 291¹, 296 alin. (5) și 297 alin. (2¹) din Codul de procedură penală, iar instanța a constatat actualitatea și la etapa judecării cauzei a condițiilor prevăzute de art. 321 alin. (2) pct. 4) din Codul de procedură penală, care prevede că judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul /.../ finalizării urmăririi penale în lipsa învinuitului în condițiile art. 291¹.

2.3. În continuare, instanța mai precizează că într-adevăr, simpla prezență a avocatului acuzatului nu poate compensa absența ultimului în propriul proces penal [*Zana împotriva Turciei* (MC), § 72].

Totuși, deși o procedură care se desfășoară în absența inculpatului nu este în sine incompatibilă cu art. 6 din Convenție, se produce o denegare de justiție doar atunci când asupra cauzei unui individ condamnat *in absentia* nu se poate pronunța ulterior decât o instanță, după ce acesta va fi audiat, cu privire la temeinicia acuzației în fapt și în drept, atunci când nu s-a stabilit că a renunțat la dreptul de a

se prezenta și de a se apăra sau că *a avut intenția de a se sustrage justiției* [*Sejdovic împotriva Italiei* (MC), § 82].

Acest aspect a fost apreciat și de Curtea Constituțională, drept rezultat fiind *Decizia* nr.138 din 29 septembrie 2022 de inadmisibilitate a sesizării privind excepțiile de neconstituționalitate a articolului 291¹ alineatele (1) și (2) și a articolului 305¹ alineatele (2), (4) și (5) din Codul de procedură penală, prin care a stabilit că se respectă condițiile impuse de jurisprudența Curții Europene în ceea ce privește respectarea dreptului persoanei la un proces echitabil.

2.4. De asemenea, în particular, nu există o încălcare a dreptului la un proces echitabil atunci când persoana acuzată a fost informată cu privire la data și la locul procesului sau atunci când a fost apărută de către un avocat pe care l-a mandatat în acest scop. Aceste considerente au stat la baza concluziei Curții Europene privind lipsa unei încălcări a articolului 6 din Convenție în cazul *Medenica împotriva Elveției*, 14 iunie 2001, §§ 56–59, *Dijkhuizen împotriva Olandei*, 8 iunie 2021, §§ 59- 62).

Pe de altă parte, instanța menționează că, deși prezența acuzatului în ședința instanței are o importanță deosebită pentru caracterul echitabil al procedurii, legislatorul trebuie să descurajeze absențele nejustificate și să asigure desfășurarea rapidă și efectivă a procesului. Lipsa de reacție din partea acuzatului nu trebuie să paralizeze procedura instanței (*Decizia* Curții Constituționale nr. 124 din 30 octombrie 2018, § 23).

Respectiv, le revine autorităților naționale să analizeze dacă persoana acuzată a demonstrat un motiv întemeiat pentru lipsa ei sau dacă în dosarul cauzei a existat un detaliu care constată lipsa ei din motive care îi depășesc controlul (*Sejdovic împotriva Italiei* [MC], 1 martie 2006, § 88; *Sanader împotriva Croației*, 12 februarie 2015, § 74).

2.5. În prezenta cauză, a fost citată soția inculpatului (vol.III, f.d.9,14) pentru audierea sa în scopul identificării locului inculpatului, care deși a primit citație, nu s-a prezentat, a fost anexată informația certă de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră (vol.III, f.d.15), care confirmă ieșirea din Republica Moldova a inculpatului la 9 februarie 2022 într-o direcție necunoscută, a fost expediată comisie rogatorie autorităților de la locul de trai al inculpatului, cu confirmarea autorităților locale privind lipsa acuzatului pe teritoriul localității (vol.III, f.d.16-19), declarația rudei apropiate (*Nina Chicaroș-mama inculpatului*), care confirmă aflarea peste hotarele țării a inculpatului, fără identificarea unei adrese exacte și cu specificarea numărului de telefon deținut de Dmitrii Chicaroș (vol.III, f.d.20), confirmarea discuției purtate de organul de urmărire penală cu inculpatul la 16 februarie 2023 (vol.III, f.d.21-23) cu citarea suplimentară a acestuia și dovada deconectării ulterioare a numărului deținut de inculpat (vol.III, f.d.24, 26-30),

declarația ulterioară a lui Maria Chicaroș (*fosta soție*), care nu știe locul aflării exacte al inculpatului, dar confirmă că ultimul știe despre cauza penală și se va prezenta la revenirea în țară (vol.III, f.d.34), a fost dispusă aducerea silită, însă nu au fost stabilite informații suplimentare privind locul aflării inculpatului (vol.III, f.d.35-40).

2.6. Prin urmare, în contextul acestor circumstanțe indubitabile ale eschivării inculpatului, care a fost cel puțin o dată informat telefonic despre necesitatea prezentării sale la organul de urmărire penală, dar a opinat pentru ascunderea ulterioară a locului aflării sale, la 10 octombrie 2024, Dmitrii Chicaroș a fost pus sub învinuire (vol.III, f.d.48-49) și a fost anunțat în căutare cu reținerea sa (vol.III, f.d.50-53), fiind inițiat conform notificării din 18 octombrie 2024 un dosar duplicat de căutare la altul inițiat anterior la 18 iulie 2022 cu nr. 2022070090 pentru învinuirea unor alte infracțiuni (vol.III, f.d.55-57).

Astfel, acuzarea de stat a opinat pentru finalizarea urmăririi penale în lipsa inculpatului, fiind întrunite vădit criteriile impuse de art. 291¹ alin. (2) – (3) din Codul de procedură penală, adică este acuzat de comiterea unei infracțiuni grave, nu este minor, se eschivează, a fost pus sub învinuire și anunțat în căutare.

2.7. În consecință, la demersul procurorului, prin încheierea judecătorului de instrucție din 4 noiembrie 2024 (vol.III, f.d.79), s-a autorizat finalizarea urmăririi penale în lipsa inculpatului, fiind evidențiate circumstanțele de fapt expuse supra, care atestă cert intenția lui Dmitrii Chicaroș de a se sustrage de la urmărirea penală, cât și imposibilitatea identificării locului aflării sale, pentru asigurarea prezenței acestuia în fața organului de urmărire penală.

2.8. În acest mod, instanța de judecată consideră că există și sunt actuale elementele care duc la concluzia că inculpatul nu a dorit să participe la examinarea cauzei penale, atât la faza de urmărire penală, cât și în continuare în instanță, iar autoritățile au concluzionat în mod legitim că Dmitrii Chicaroș a renunțat tacit, dar fără echivoc, la dreptul său de a participa în propria cauză, în care a cunoscut că este acuzat și a fost citat în multiple feluri de către organul de urmărire penală, condiții apreciate corect de judecătorul de instrucție la momentul acceptării terminării urmăririi penale în lipsa inculpatului.

2.9. În același context, instanța subliniază că paragraful 3 lit. c) al art. 6 din Convenție, include aspecte speciale ale dreptului la un proces echitabil, garantat la paragraful 1 [*Correia de Matos împotriva Portugaliei* (dec.); *Foucher împotriva Franței*, § 30]. Totodată, acesta garantează că procedura îndreptată împotriva inculpatului nu se va desfășura fără ca acesta să fie reprezentat în mod corespunzător în scopul apărării sale (*Pakelli împotriva Germaniei*, § 84). Respectiv, sunt enunțate trei drepturi distincte ale inculpatului: dreptul de a se

apăra el însuși, de a fi asistat de un apărător ales de el și de a fi asistat în mod gratuit de un avocat (*Pakelli împotriva Germaniei*, § 31).

La rândul său, Statul nu are obligația de a interveni decât în cazul în care este evidentă incapacitatea avocatului din oficiu de a oferi o asistență efectivă sau în cazul în care este informat suficient cu privire la aceasta în altă manieră (*Kamasinski împotriva Austriei*, § 65; *Imbrioscia împotriva Elveției*, § 41; *Daud împotriva Portugaliei*, para. 38). În acest mod, răspunderea statului poate fi angajată în cazul în care un avocat pur și simplu nu acționează în numele acuzatului (*Artico împotriva Italiei*, §§ 33, 36) sau nu respectă o cerință procedurală esențială, fără ca acest lucru să poată fi asimilat unei conduite eronate sau unei simple deficiențe în argumentație (*Czekalla împotriva Portugaliei*, §§ 65, 71).

Prin urmare, instanța nu a identificat nici elemente ale unei apărări ineficiente din partea avocatului desemnat gratuit să acționeze în interesele inculpatului, fiind respectat în acest sens dreptul acuzatului la un avocat și în concluzie, toate garanțiile unui proces echitabil.

2.10. Așadar, în conformitate cu articolele 321, 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în absența inculpatului care se eschivează, în limba română și în ședință de publică, cu participarea apărătorului desemnat Nadejda Roșioru, care acționează în interesele inculpatului în temeiul mandatului avocațial cu seria și nr. MA 1861362 din 4 noiembrie 2024 (vol.III, f.d.47).

Poziția părților în dezbateri judiciare.

3.1. În cadrul dezbaterilor judiciare, *procurorul Valeriu Crăciun* a solicitat recunoașterea culpabilă a inculpatului Dmitrii Chicaroș în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal, argumentând prin declarațiile martorilor și mijloacele de probă cercetate, inclusiv materiale, care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată.

3.2. La rândul său, *apărătorul Nadejda Roșioru* a pledat în dezbateri judiciare pentru adoptarea unei sentințe de achitare a inculpatului, deoarece fapta infracțiunii nu a fost demonstrată, iar probele prezentate de către acuzatorul de stat nu și-au găsit actualitatea. Mai consideră că vinovăția lui Chicaroș Dmitrii în comiterea infracțiunii incriminate nu a fost demonstrată, deoarece martorii care au fost audiați, au oferit detalii care nu au dovedit pretinderea banilor ca semn a traficului de influență. Mai mult, susține că examinarea cauzei penale a avut loc în lipsa lui Dmitrii Chicaroș, inclusiv și urmărirea penală, care a fost finalizată în lipsa acestuia, iar partea apărării nu are o poziție completă.

4. În cadrul cercetării judecătorești, au fost administrate și examinate următoarele probe cu martori și mijloace de probă:

Declarațiile.

4.1. *Martorul Eugenia Mihailov*, fiind audiată prin intermediul teleconferinței, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat în fața instanței că nu este rudă cu inculpatul, dar îl cunoaște. Astfel, *la întrebările procurorului* a explicat că pe Chicaroș Dmitri l-a cunoscut având nevoie de un avocat, deoarece băiatul său a fost reținut pentru o cauză penală, pe un huliganism. Chicaroș Dmitrii nu l-a ajutat, dar a profitat, a făcut contract, a luat banii și mai mult nimic. Ea nu-l judecă tare, deoarece până la el, de ea au profitat mai multe persoane, avocați, judecători, penaliști, adică până la el, a apelat și la alte persoane și ar vrea să fie interogată și despre alte persoane, nu doar despre inculpat, deoarece el a fost ultimul. Notează că avea un băiat în pușcărie, care a dat foc la mașini și a pierdut 500 de EURO cu Dmitri Chicaroș. A specificat că ea era disperată, și a mers la diferiți avocați, care au profitat și au luat banii precum și Chicaroș. A precizat că ea a transmis lui Dmitrii Chicaroș două mii de EURO, deoarece era disperată ca să îi elibereze copilul, iar domnii de la Orhei ziceau că dacă nu va da banii băiatul său, îi va da mama lui. Chicaroș Dmitrii a spus că să dea suma și timp de 3-4 zile va fi liber, însă detalii nu i-a dat cum îl vor elibera, dar i-a spus că va fi avocat și îl vor elibera. Chicaroș Dmitri nu i-a zis despre legături de la Curtea de Apel, ci a zis să-i dea banii, iar de restul se ocupă ei, deoarece au avocatul lor, care se va ocupa de asta și i-a zis că trebuie să stea acasă să facă zeamă, să-și aștepte copilul. Totuși, afirmă că fiul său nu a fost eliberat și a fost doar „*fum în ochi*”. Chicaroș Dmitrii i-a zis că fiul său nu a fost eliberat, deoarece era prea târziu, căci băiatul său era în pușcărie și deja era prea mare mafia, încât nu putea face nimic, însă pentru a face ceva, trebuia să mărească suma. Totodată, ea nu a considerat băiatul său vinovat și nu a fost de acord, or l-au bătut pe băiatul său, deoarece nu poate o persoană să bată pe alte 5 persoane. Confirmă că Dmitri Chicaroș i-a întors înapoi suma de 1500 EURO, dar 500 de EURO și i-a lăsat lui. Comunică că și-a întors banii datorită lui Maria Olar, care l-a huiduit, deoarece doamnei i-a fost milă de ea și umbla din urma lor, după care i-a întors banii, însă iterează că 500 EURO i-a ținut pentru munca efectuată. Totuși, ea ar vrea să îi spună ce muncă a făcut, adică poate a efectuat ceva, dar ea nu era în cunoștință de cauză (vol.III, f.d.184-185,187).

4.2. *Martorul Marina Lupu*, fiind audiată prin intermediul teleconferinței, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat în fața instanței că nu are relații de rudenie cu inculpatul, dar știe așa persoană. Aceasta a relatat că s-a cunoscut cu Chicaroș Dmitrii când au ars mașinile, a doua zi dimineața. Era într-o situație de depresie. Atunci ea a apelat la un cumătru de al său, pe nume Stas Perțu și el i-a zis că cunoaște un prieten, după care l-a dat pe Chicaroș Dmitrii. A zis că e legal prin

avocat. L-a sunat pe Chicaroș Dmitri și i-a povestit, iar el i-a zis că pentru 5 mii de EURO se rezolvă. Asta Chicaroș i-a zis direct. Ea i-a zis că nu poate să-i dea așa bani deodată, deoarece nu-i avea la moment, căci avea momente grele și era după înmormântare, însă ea cu soacra sa i-a dus banii după înmormântare. Notează că soacra sa e Mihailov Eugenia, iar după înmormântare, i-a zis ca el să stea în pușcărie mai bine și în timp de 3 zile va fi liber. A mai notat că îi aduce o mie și 3 mii când iese sau 3 mii acum și 2 mii când iese. Nu își aduce aminte suma care i-a dat-o, dar la ora 14:00 avea ședință și s-au dus să ducă banii. Afirmă că Dmitrii Chicaroș lucra la un birou de traduceri și pe la ora 17:00 i-a dat banii lui, după care i-a zis să i-a legătură cu avocatul, pe care îl cheamă probabil Vitalie și are oficiul unde este magazinul „Paradis” cu ceasuri de alături. A semnat contract, a dat actele tot, dar i s-a spus că este legal tot, după care i-a zis că după 3 zile, soțul va fi acasă. Asta a fost sâmbătă, iar el marți avea ședință la Curtea de Apel, însă recursul a fost respins, pentru că timpul era puțin și avocatul Valeriu nu a reușit să se vadă cu soțul său, iar din cauza asta nu a fost eliberat. Ulterior, iar i-a zis că a depus recurs și mereu întreba pe avocat care e procentul ca soțul său să iasă, dar îi zicea că el nu e Dumnezeu și nu știe. La Gara Auto s-a întâlnit cu Chicaroș Dmitri și atunci l-a înregistrat, după care a dat înregistrările la CNA. Ea i-a zis că are copii și nu a mai avut nici un răspuns, iar avocatul nu i-a întors banii. De la Chicaroș Dmitrii i-au întors din bani, dar la fel nu toți. În continuare, deja când soțul era ieșit din pușcărie, trebuia să vorbească cu el, dar el l-a amenințat pe soț că va veni cu băieții și a fost foarte greu. Când a fost doamna Maria Olar și a făcut publicitate la biroul de traduceri, atunci el a dat banii prin taxi și i-au întors toată suma de bani, dar din câte își aduce aminte, vreo 500 de EURO nu i-au întors.

La întrebarea procurorului Valeriu Crăciun a subliniat că a achitat bani lui Dmitri Chicaroș și avocatului Vitalie separat, iar în biroul de traduceri i-a dat banii lui Chicaroș, însă domnului Vitalie i-a dat acolo unde este magazinul de aur „Paradis”, dar familia avocatului nu și-o amintește (vol.III, f.d.186-187).

4.3. *Martorul Valeriu Mihailov*, fiind audiat prin intermediul teleconferinței, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat în fața instanței că nu are relații de rudenie cu inculpatul, dar știe așa persoană, însă față în față nu l-a văzut, ci a vorbit la telefon. Dorește să declare aproximativ 4 ani în urmă, nu ține minte precis, dar era închis la Penitenciarul nr. 17 și a venit soția sa Marina Lupu, care i-a zis despre un cumătru de al lor pe nume Stas Petru, care are o cunoștință, pe verișoara Dana și pe verișorul Ion, ca să-i ajute să-l scoată din penitenciar. Cunoștința a spus că îi vor costa 6 mii de EURO, dar cum era închis și a zis că cumătrul e de încredere, se poate de încercat. Soția sa, Lupu Marina împreună cu Eugenia Mihailov, care este mama lui, s-au întâlnit cu Dumitru Chicaroș lângă

oficiul unde lucra el, la un oficiu de traducere sau ceva de genul dat, unde a cerut o tranșă din bani, adică 2 mii sau 2500 de EURO. Mama lui și cu soția i-au dat banii, după care l-a trimis pe avocatul lui și a avut contract cu el. A făcut contractul, iar avocatul era prezentat de Dumitru. După aceasta, ei au înțeles că i-au mințit, deoarece avocatul era de formă, adică el și-a luat banii și căuta ceilalți bani. Când a înțeles că i-au mințit, l-a sunat pe cumătrul său și i-a zis că trebuie să le dea banii înapoi, după care a cerut banii și de la avocatul lui. Avocatul a întors banii, dar nu toți, iar Dumitru tot nu a dat tot și l-a amenințat la telefon când cerea banii înapoi. El se cunoștea cu Maria Olar și a rugat-o frumos să-i ajute, care a vorbit cu binișorul cu Dumitru și a zis că a dat banii, dar nu pe toți, după care a prezentat o foaie prin care a semnat că a primit banii și i-a dat la procuror, dar au trecut 4 ani.

La întrebarea procurorului a precizat că de Chicaroș Dumitru i-a zis un cumătru că are influență la judecători, procurori, or așa zicea el că are cunoștințe bune și îl va scoate de acolo, adică urma să îl scoată din penitenciar.

La întrebarea instanței a concluzionat că nu s-a văzut niciodată cu Chicaroș, ci doar prin telefon a vorbit, iar Dumitru a transmis banii prin taxi, însă dacă nu greșește, i-a trimis lui Maria Olar (vol.III, f.d.174-175).

4.4. *Martorul Anatolie Pitel*, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat în fața instanței că nu are relații de rudenie cu inculpatul și nu știe așa persoană. Acesta a menționat că până în 2019 a activat în calitate de procuror, iar tot în 2019 a obținut licența de avocat. Nu ține minte anul, fie 2020 sau 2021, dar cineva din procuratură din foștii colegi, fără să țină minte cine anume, adică ori procurorul sau cineva din cancelarie, dar l-a rugat să intervină într-un dosar pe huliganism, cu o persoană de la Orhei. L-au întrebat dacă dorește să apere așa persoană, dar a zis să le transmită numărul său, iar această persoană este Mihailov Valeriu. El l-a sunat prin „whatsapp” din Italia și în câteva cuvinte i-a explicat care este situația, după care i-a zis că poate să-l reprezinte în calitate de avocat, dar este nevoie de contract și să semneze un mandat care să îi ateste împuternicirile. El nu ține minte cum a transmis mandatul, dar după ce el a semnat contractul și mandatul de avocat, ulterior a făcut după o interpelare la Procuratura Orhei unde a cerut toate actele, ordonanța de începere a urmăririi penale, de punere sub învinuire și a întrebat dacă este aplicată o măsură preventivă. A primit actele, iar după ce le-a analizat, a văzut că Mihailov Valeriu este anunțat în căutare și era aplicată măsura preventivă - reținerea. L-a sunat pe Mihailov și i-a zis în ce constă situația, iar fabula era despre un huliganism agravat, adică conform alin. (3), însă nu își aduce aminte exact în ce constă huliganismul. Peste o lună sau două luni, după ce a făcut interpelarea, Mihailov a revenit în țară, unde a fost reținut la intrarea în țară, la Leușeni sau Sculeni, după care a fost la Orhei și acolo a fost întocmit procesul-

verbal de reținere, iar după asta, procurorul a făcut demers de a i se aplica arestul preventiv. El a participat când s-a înaintat demersul și după asta, la Curtea de Apel când a fost atacat cu recurs. Nu își aduce aminte dacă acesta a fost audiat și dacă a făcut declarații pe caz, dar în cadrul unor discuții cu Mihailov, fie era în izolator, el a spus niște cuvinte la care nu a atras atenția, dar precum că cândva, Mihailov Valeriu s-a înțeles cu un prieten sau cumătru de a lui și i-a dat și niște bani acestuia ca să-i hotărască dosarul, dar nu l-a hotărât și este acum unde este. Între timp, cât Mihailov stătea în detenție preventivă, au venit părinții lui din Italia și în perioada ceea au fost incendiate 2 mașini, a mamei și a lui. A fost pornit cauză penală conform art. 197, alin. (2) Cod penal pentru incendierea acestor unități de transport și știe precis că era un Mercedes de culoare albă, dar nu este sigur dacă au fost incendiate 2 mașini. A încheiat contract de asistență cu mama sa ca victimă a acestei fapte, ca să o reprezinte, iar dosarul era pornit de IP Orhei. Peste o perioadă scurtă, mama lui a venit și a zis că a găsit alt avocat, după care au solicitat să desfacă contractele, atât al ei, cât și a feciorului ei. Mama a venit probabil cu soția lui Mihailov, dar el a desfăcut ambele contracte de asistență și le-a restituit o parte din banii acestora, iar de atunci nu i-a mai văzut.

La întrebările procurorului a indicat că contractul de asistență juridică cu Mihailov s-a încheiat după ce a participat la un recurs, dar după aceasta a încetat nemijlocit prestarea acestor servicii, însă exact să spună, nu își aduce aminte, dar i se pare că nu a participat la prelungirea arestului, adică el o singură dată a participat la Orhei și o dată la Curtea de Apel, fără să își amintească dacă a fost la un recurs de prelungire. Admite că poate a scris o cerere de înlocuire, dar nu-și amintește să fi participat la aceasta, iar în discuțiile cu Valeriu Mihailov, nu a discutat despre posibila influențare a judecătorilor de la Curtea de Apel pentru a ridica măsura preventivă, dar nici nu putea să discute cu el, pentru că el era în detenție în or. Rezina și i se pare că a fost o singură dată la Rezina, la rugămintea părinților lor.

La întrebarea instanței a concluzionat că după rezilierea contractului, nu a mai discutat nici cu Mihailov Valeriu, nici cu rudele lui (vol.III, f.d.163-164).

4.5. *Martorul Maria Olar*, fiind audiată în cadrul ședinței de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat în fața instanței că nu are relații de rudenie cu inculpatul, după care a menționat faptul că Mihailov Valeriu s-a adresat la ea, dar era bolnavă și nu mai ține minte anul, însă era iarnă. Fiind bolnavă și stătea acasă, au sunat-o Ion Eșanu cu Vitali Cajuc de la Vama Leușeni, informându-o că Mihailov vine acasă și îl vor reține. Atunci era iarna, în perioada de „Covid” și ea a ieșit în direct de acasă cu ei. Pe Mihailov l-au închis, l-au ținut vreo 2 luni sau 2 luni și jumătate, sau 45 de zile. El era cu brățară la picior și a început să-i ajute

atunci, iar el i-a arătat un proces-verbal prin care a fost amendat atunci când stătea închis și a început să-i arate câți bani se cere din el, ca el să iasă din dosarul penal. Ea înregistrările le-a ascultat, a depus plângeri peste tot, a protestat și la Maia Sandu, a scris plângere, dar știe că au intervenit și părinții lui, adică i se pare că mama lui și nu ține minte când a fost audiată.

La întrebările procurorului a explicat faptul că nu-și aduce aminte toate familiile, dar ea știe cât se cerea din el, deoarece soția lui Mihailov la fel îi povestea câți bani se cer, căci erau cumătri și s-au bătut la un bar, dar acum la moment nu își amintește de Chicaroș. Susține că el i-a relatat cui i-a transmis banii, pentru că martora i-a scos lui 1100 EURO, pe care i-a adus acasă la ea cu taxiul, însă el nu a vrut să vorbească cu ea, adică acel băiat, care a spus că nu iese la contact cu ea. Iterează că banii au fost transmiși cu taxiul de către Chicaroș Dmitrii, dar a zis că nu vrea să se vadă și a transmis banii aceștia lui Mihailov, iar când a ajuns taxiul, a luat banii pe care i-a numărat și erau 1100 de EURO, dar de fapt i-au dat lui 2000 de EURO ca să-l scoată din penitenciar, la ce el a restituit înapoi 1100 de EURO, după care restul banilor i-a lăsat lui pentru cheltuieli de benzină și altele. Ea, din câte a înțeles, acel băiat Chicaroș Dmitrii, era un traducător, căci ea l-a căutat la str. *****, la un birou, adică cu soția l-a căutat, dar el nu răspundea și au ieșit mai multe femei care îl cunoșteau strigând că de mult timp el nu a fost la adresa de pe „*****”. Mihailov Valeriu și soția solicitau banii înapoi, deoarece el nu a făcut nimic, nu l-au ajutat cu nimic, el a stat cât a stat, după ce a achitat banii la avocați și pe urmă a stat în arest la domiciliu și nu putea pleca peste hotare. Mai adaugă că și amendat a fost în penitenciar, dar nu avea bani cu ce achita și nu a putut contesta acel proces verbal. Ea nu cunoaște pe cine trebuia să influențeze Chicaroș ca să-l elibereze pe Mihailov, deoarece ei toți vorbesc mult așa pe „silabe” și nu-și amintește acum, căci ea cu Mihailov demult nu a discutat, adică de 2 ani precis, dar le-a zis că din cauza lor, ea stă cu 7 amenzi la Orhei, din care una de 4.500 lei. Persoana din taxi nu și-o amintește, dar era un taxi alb, cu care a venit până la ea acasă. Afirmă că în telefonul său erau mesaje, iar el i-a zis să iasă afară, dar nu a făcut capturi de ecran. Restul banilor a zis că îi ține pentru benzină și ce a mai făcut. Numele și prenumele taxistului nu-l ține minte, dar pe băiatul cu banii, își amintește că îl cheamă Dumitru sau „Dima”, după care ea direct a dus banii la Orhei.

La întrebarea apărătoarei a specificat că în taxi nu era domnul Chicaroș, deoarece a zis că nu vrea să o vadă nici pe ea, nici pe Valeriu, iar ea l-a căutat și la adresa de pe str. *****, la un birou de traduceri, însă el așa cuvinte i-a zis că nu vrea să o vadă. A statuat că a luat din mâna taximetristului suma de 1100 de EURO (vol.III, f.d.160¹-160²).

4.6. *Martorul Vitalie Turcan*, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat în fața instanței că nu are relații de rudenie cu inculpatul și nu știe așa persoană. A precizat că din ce își amintește, aproximativ în anul 2021, la început de an, a semnat la acea perioadă un contract de asistență juridică privind apărarea intereselor învinutului Mihailov Valeriu, iar contractul a fost încheiat prin intermediul soției acestuia, după care a durat aproximativ 2 luni sau posibil 3, însă nu ține minte cu exactitate. Intervenind ulterior încă 2 avocați, i-a comunicat atât soției, dar posibil că și lui Valeriu, fără să țină minte, că în astfel de condiții nu activează în calitate de avocat și a reziliat contractul de asistență juridică.

La întrebările procurorului a indicat că dosarul de învinuire era pornit în privința lui Valeriu Mihailov în baza componentei de infracțiune prevăzute la art. 287 Cod penal pe fapta de huliganism, iar dumnealui era în stare de arest și era deținut în Penitenciarul din Rezina. El nu își amintește cu exactitate dacă a participat la Curtea de Apel privind examinarea recursului, dar a fost la penitenciar, la ședințele din Judecătoria Orhei, însă nu exclude acest fapt că a fost la Curtea de Apel, iar dacă va verifica, posibil își va aminti. Nu cunoaște de unde a luat contactele sale soția lui Mihailov, dar el nu a participat la discuții despre faptul că Valeriu are influență asupra judecătorilor de la Curtea de Apel și a discutat despre infracțiunea de huliganism, însă alte acțiuni nu a discutat.

La întrebarea instanței a menționat că nu își amintește cu exactitate, dar a fost telefonat de Maria Olar și a fost îndemnat să întoarcă banii de pe contractul de asistență juridică prin intermediul soției. Solicita suma de 6 mii de lei, dar i-a explicat lui Maria Olar că nu are tangență cu dosarul dat, iar la acea etapă i-a comunicat soției că a reziliat contractul, după care nu a mai avut tangență cu dumneaei. Cu soția și cu Maria Olar nu s-a întâlnit, dar i-a zis să se apropie să îi facă raport pe cauză, iar dacă erau divergențe, atunci avea să îi restituie banii, însă divergențe nu au fost înaintate (vol.III, f.d.158).

4.7. **Mijloace de probă cercetate în ședință de judecată:**

- *Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25 august 2022*, în cadrul căruia martora Marina Lupu a recunoscut persoana cu numele „Dumitru”, care în cursul lunii martie a anului 2021 a pretins mijloace bănești în sumă de 5000 EURO susținând că în virtutea relațiilor pe care le posedă în cercul de persoane publice, angajați ai organelor procuraturii și al instanțelor judecătorești din Moldova, precum și în cercul de persoane care desfășoară profesia de avocat, poate determina survenirea faptului ca Mihailov Dumitru să fie eliberat din arest, fiindu-i astfel schimbată măsura preventive aplicată, iar la 13 martie 2021 a primit în biroul amplasat pe *****, de la martorele Lupu Marina și Mihailov Eugenia, mijloace bănești în sumă de 2000 EURO pentru realizarea acțiunii promise (vol.I,

f.d.132-135).

- *Proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografiei din 25 august 2022*, în cadrul căruia martora Mihailov Eugenia a recunoscut persoana cu numele „Dumitru” care în cursul lunii martie a anului 2021 a pretins mijloace bănești în sumă de 5000 EURO susținând că în virtutea relațiilor pe care le posedă în cercul de persoane publice, angajați ai organelor procuraturii și al instanțelor judecătorești din Moldova, precum și în cercul de persoane care desfășoară profesia de avocat, poate determina survenirea faptului ca Mihailov Dumitru să fie eliberat din arest, fiindu-i astfel schimbată măsura preventive aplicată, iar la 13 martie 2021 a primit în biroul amplasat pe *****, de la martorele Mihailov Eugenia și Lupu Marina, mijloace bănești în sumă de 2000 EURO pentru realizarea acțiunii promise (vol.I, f.d.136-139);

- *Procesul-verbal de ridicare din 13 aprilie 2021*, conform căruia de la Marina Lupu au fost ridicate următoarele obiecte și documente din cauza penală nr. 2020270513 de învinuire a lui Valeriu Mihailov în baza art. 287 alin. (3) Cod penal:

- a) un CD-R de model „*Verbatim*”, care conține două înregistrări audio;
- b) filă A4 cu conținutul unui mesaj SMS din 29 decembrie 2020, ora 19 și 03 minute, către Victor Noroi;
- c) copia informației despre infracțiuni și contravenții, înregistrată în REI-2 al IP Orhei, nr. *****din 18 august 2020;
- d) copia plângerii lui Valeriu Balițchi;
- e) copia procesului-verbal de audiere a victimei Valeriu Balițchi;
- f) copia procesului-verbal de audiere a bănuitului Valeriu Mihailov;
- g) copia demersului privind aplicarea măsurii preventive în privința lui Valeriu Mihailov;
- h) copia raportului privind consemnarea rezultatelor urmăririi penale pe cauza penală nr. 2020270513;
- i) copia rechizitoriului pe cauza penală nr. 2020270513;
- j) copia demersului privind prelungirea termenului măsurii preventive - arestul preventiv;
- l) copia cererii avocatului Dorian Pîcălău privind înlocuirea măsurii preventive;
- m) copia încheierii Judecătoriei Orhei și a mandatului privind prelungirea termenului măsurii preventive în privința lui Valeriu Mihailov;
- n) telefonul mobil de model „*Iphone 8 Plus*” (vol.I, f.d.141-142);

- *Procesul-verbal de cercetare a obiectelor și documentelor din 21 aprilie 2021*, conform căruia cercetării au fost supuse obiectele și documentele ridicate de la Marina Lupu în temeiul procesului-verbal de ridicare din 13 aprilie 2021. În

cadrul cercetării s-a stabilit că suportul de informații electronice de tip CD-R, de model „*Verbatim*”, conține două fișiere audio, din care primul cu denumirea „*Video 001*” cu durata de 16 și 04 min. iar al doilea cu denumirea „*Via Boston 4*” cu durata de 01 și 41 min.. Înregistrarea audio cu denumirea „*Via Boston 4*” reprezintă discuția dintre două persoane de sex masculin, care din declarațiile martorului Mariana Lupu, sunt soțul ei Valeriu Mihailov și ofițerul de urmărire penală al IP Orhei, Victor Noroi. Pe fila A4 ridicată de la Mariana Lupu este imprimat mesajul SMS din 29 decembrie 2020, ora 19 și 03 minute, care este expediat lui Victor Noroi și care are următorul conținut: „*Bună seara, domnul Noroi Victor, sunt Valeriu Mihailov, referitor la cazul Balițchi Valeriu, nefiind în țară va rog frumos să mă anunțați din timp cu 10 zile când trebuie să mă prezint la Orhei și ce chemare a dumneavoastră (Vă rog frumos să nu se piardă declarațiile și mărturiile mele care le-am făcut până acum, că dacă va trebui, le facem și de 10 ori). O seară frumoasă și cer scuze pentru deranj!*” (vol.I, f.d.182-185);

- *Procesul-verbal de cercetare a obiectelor/documentelor din 28 aprilie 2021*, conform căruia cercetării a fost supus telefonul mobil de model „*Iphone 8 Plus*” ridicat de la Marina Lupu. În cadrul cercetării, din cauza deteriorărilor prezente, nu a fost posibil de a activa sistemul de operare a telefonului pentru examinarea datelor stocate în memoria acestuia (vol.I, f.d.189-190);

- *Procesul-verbal de ridicare din 21 aprilie 2021*, conform căruia de la Marina Lupu a fost ridicat telefonul mobil de model „*Iphone 11 Pro*”, utilizat în perioada desfășurării evenimentelor denunțate organului de urmărire penală (vol.I, f.d.192-193);

- *Procesul-verbal de cercetare a obiectelor/documentelor din 23 aprilie 2021*, conform căruia a fost examinat telefonul mobil de model „*Iphone 11 Pro*”, ridicat de la Marina Lupu. În cadrul cercetării telefonului indicat, prin intermediul programului „*XRY versiunea 9.4*”, a fost efectuată o copie de rezervă a informațiilor ce se conține în telefonul dat, orin metoda „*extragere logică*”, ce conține datele prezentate la momentul examinării, comprimată într-o mapă cu denumirea „*2021-04-23*” (vol.I, f.d.196-197);

- *Procesul-verbal de cercetare a obiectelor/documentelor din 28 aprilie 2021*, conform căruia au fost examinate datele copiate din telefonul mobil de model „*Iphone 11 Pro*”, ridicat de la Marina Lupu, stocate inclusiv pe purtător de informație tehnico-electronică de tip DVD-R. La accesarea și examinarea conținutului mapei cu denumirea convențională „*Files & Media*”, acesta fiind materializat într-o captură de ecran (*imagini cu denumirile originale atribuită de dispozitiv IMG_1222.PNG și IMG_1233.PNG, create la 6 aprilie 2021*) s-a constatat prezența a două mesaje text având ca adresat pe „*Ion Cum Stas*”, căruia, conform datelor extrase din agenda telefonică a dispozitivului tehnic de

comunicare, i-a fost atașat numărul de apel „*****”.

Din conținutul mesajelor expediate de utilizatorul telefonului mobil, rezultă solicitarea adresată de către ultimul pentru a-i fi restituită o sumă de bani, transmisă anterior persoanei identificate ca „Dima” (*Dumitru Chicaroș*) pretinsă pentru realizarea unor acțiuni în vederea eliberării numitului Valeriu Mihailov din arest.

Tot în cadrul examinării datelor copiate din telefonul mobil ridicat de la Marina Lupu, a fost identificată și captura de ecran (*imagine cu denumirea originală atribuită de dispozitiv IMG_1220.PNG, creată la 6 aprilie 2021*) a unui mesaj text având ca adresat pe „Dimu Cu Avocatu”, căruia, potrivit datelor extrase din agenda telefonică a dispozitivului tehnic de comunicare, i-a fost atașat numărul de apel „*****”. Din conținutul mesajului expediat de utilizatorul telefonului mobil, rezultă solicitarea de a-i fi restituită o sumă de bani, transmisă anterior persoanei identificate ca „Dima”, pretinsă pentru realizarea unor acțiuni în vederea eliberării numitului Valeriu Mihailov din arest.

Un mesaj text expediat aceleiași destinatar a fost identificat în diviziunea „Messages”, cu conținutul „*Eu vreau un răspuns concret, nu cum o fost până acum!*”, acesta fiind expediat la 25 martie 2021, la ora 17:27:19. Tot în cadrul examinării, în diviziunea „Organizer” au fost identificate următoarele trei fișiere audio cu conținut pertinent pentru cauza penală: a) fișierele cu denumirile „20210228 H2318.m4a” și b) „20210228 103205.m4a”, create la 28 februarie 2021, dar și c) fișierul cu denumirea „20210326 112728”, creat la 26 martie 2021. La audierea fișierelor audio menționate, s-a constatat că primele două fișiere reprezintă conversația purtată de Valeriu Mihailov cu ofițerul de urmărire penală Victor Noroi, cu conținut identic al celui din fișierul transcris pe purtătorul material de informații ridicat la 13 aprilie 2021 de la Marina Lupu. Cel de-al treilea fișier audio redă convorbirea purtată la 26 martie 2021 de Marina Lupu cu persoana de sex masculin identificată cu prenumele „Dima” în *****, identificat în cadrul urmăririi penale ca fiind Dmitrii Chicaroș (vol.I, f.d.198-216);

- *Procesul-verbal de ridicare din 22 octombrie 2021*, conform căruia, din incinta Judecătoriei Orhei, sediul Central, au fost ridicate în copii autentificate, următoarele documente din cauza penală nr. 2020270513:

- a) ordonanța privind pornirea urmăririi penale în cauza nr. 2020270513;
- b) citațiile expediate învinutului Valeriu Mihailov la data de 24 noiembrie 2020 și la 14 decembrie 2020;
- c) rapoartele ofițerului de sector din Ion Jingan din 2 decembrie 2020 și 25 decembrie 2020;
- d) ordonanța de aducere silită din 22 decembrie 2020, emisă în privința lui Valeriu Mihailov;

e) ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuït a lui Valeriu Mihailov, emisă la 23 noiembrie 2020;

f) procesul-verbal de audiere în calitate de bănuït a lui Valeriu Mihailov din 23 noiembrie 2020;

g) ordonanța de punere sub învinuire a lui Valeriu Mihailov din 18 ianuarie 2021;

h) ordonanța de reținere a lui Valeriu Mihailov din 5 martie 2021;

i) procesul verbal de reținere a lui Valeriu Mihailov din 5 martie 2021;

j) procesul-verbal de audiere a învinuitului Valeriu Mihailov din 5 martie 2021 (vol.I, f.d.219-236);

- *Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22 octombrie 2021*, conform conținutului căruia a fost efectuată cercetarea materialelor cauzei penale nr. 2020270513 privind învinuirea lui Valeriu Mihailov de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal, aflat pentru examinare la Judecătoria Orhei, sediul Central, la judecătorul Viorica Severin, informația relevată cu fotografiile realizate în cadrul acțiunii de cercetare a materialelor cauzei penale nr. 2020270513, fiind fixată pe un purtător de informație tehnico-electronică de tip CD-R (vol.II, f.d.2-4);

- *Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25 octombrie 2021*, conform căruia a fost efectuată cercetarea materialelor cauzei penale nr. 2020270513 privind învinuirea lui Valeriu Mihailov de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal, aflat pentru examinare la Judecătoria Orhei, sediul Central, la judecătorul Viorica Severin, din care a fost relevat că la 6 martie 2021 a fost aplicată măsura cu arest preventiv în privința lui Valeriu Mihailov până la 25 martie 2021, fiind prelungită până la 14 aprilie 2021 și ulterior până la 9 mai 2021, iar la 14 aprilie 2021, Curtea de Apel Chișinău a înlocuit măsură preventivă cu arest la domiciliu pentru 25 de zile (vol.II, f.d.5-8);

- *Procesul-verbal din 22 iunie 2022 de consemnare a rezultatelor obținute la efectuarea măsurii speciale de investigații – „identificarea abonatului, proprietarului sau utilizatorului unui sistem de comunicații electronice ori al unui punct de acces la un sistem informatic”*, conform căruia, în rezultatul examinării informației colectate de la „Orange-Moldova” S.A., s-a constatat că posesorul/utilizatorul numărului de apel *****, este Sitari Ion *****, IDNP: *****, născut la *****, originar și domiciliat în s*****. Informația electronică este înscrisă pe un suport de informații de tip CD-R, de model „Verbatim”, care este anexat la procesul-verbal respectiv (vol.II, f.d.64-66);

- *Procesul-verbal din 22 iunie 2022 de consemnare a rezultatelor obținute la efectuarea măsurii speciale de investigații – „identificarea abonatului, proprietarului sau utilizatorului unui sistem de comunicații electronice ori al unui*

*punct de acces la un sistem informatic”, conform căruia, în rezultatul examinării informației colectate de la „Moldcell” SA, s-a constatat că posesorul/utilizatorul numărului de apel *****, este Buțco Dumitru *****, IDNP: *****, născut la *****, originar și domiciliat în s***** (vol.II, f.d.67-69);*

4.8. Mijloace materiale de probă:

- Purtător de informație tehnico-electronică de tip CD-R, ridicat de la martorul Mariana Lupu în temeiul procesului-verbal de ridicare din 13 aprilie 2021, cu 2 fișiere audio și acte procesuale din cauza penală nr. 2020270513 pe 37 de file (vol.I, f.d.143-181), care au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă și anexate la cauza penală prin ordonanța procurorului Nicolae Mătăsaru din 21 aprilie 2021 (vol.I, f.d.186).

4.9. În ședință de judecată, de către partea apărării, suplimentar probelor prezentate de partea acuzării, nu au mai fost administrate alte mijloace de probă.

Cu privire la aprecierea probelor administrate și încadrarea juridică.

5.1. Potrivit Recomandării nr. (94) 12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența și rolul judecătorului, judecătorii au obligația și trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și rapid.

5.2. Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

5.3. În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „*erga omnes*”, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

5.4. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de

achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

5.5. În alt context, în concordanță cu dispoziția art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cu strictete dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar din conținutul alin. (2) al aceleiași norme din Codul de procedură penală, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare.

Subsecvent, conform dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, ordonanța de punere spre învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii *cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei*, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea n-a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, formelor de participatie dacă infracțiunea a fost săvârșită de un grup de persoane, circumstanțele care agravează răspunderea, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal, care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

5.6. În continuare, instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, apărătorului i-au fost aduse la cunoștință atât *natura* și *cauza* acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit, inclusiv cu respectarea competenței materiale a organului de urmărire penală.

5.7. Concomitent, instanța iterează că chiar dacă acuzația nu a fost comunicată întemeiat și inculpatului, deoarece acesta se eschivează, Codul de procedură penală garantează ultimului dreptul la reluarea examinării cauzei penale în termen de 30 de zile de la data la care i-a fost adusă la cunoștință, contra semnătură, a hotărârii instanței de judecată, prin instituția prevăzută de Secțiunea a 3-a (art. 465⁵-465⁸) din Capitolul V a Titlului II din Partea Specială a Codului de procedură penală.

5.8. În continuare, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei* și *Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „*în afara dubiilor rezonabile*”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a simlarelor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt

obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161*).

5.9. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

La fel, în conformitate cu art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

5.10. În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC]*, 10 martie 2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, §33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51, 62).

5.11. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*, drepturi care au fost respectate atât la faza urmăririi penale, cât și în ședință de judecată, or partea apărării a avut suficiente garanții pentru a obiecta în privința probelor administrate, inclusiv inculpatul să participe la acțiuni de urmărire penală și la cercetarea judecătorească, fiind informat de organul de urmărire penală despre existența cauzei penale în privința sa.

5.12. Prin urmare, cercetând probele în instanța de judecată și verificând declarațiile martorilor audiați la faza judecării cauzei în contradictoriu, instanța de judecată atestă stabilit faptul infracțiunii manifestat prin pretindere și epuizată prin primirea personală a banilor pentru sine, în ambianța că susține deținerea unei influențe asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică (*judecător*), pe care îl poate determina să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, adică de a înlocui o măsură preventivă cu arest în una mai blândă, indiferent dacă ultima acțiune nu a fost săvârșită.

5.13. Așadar, în primul rând, instanța constată că într-adevăr Valeriu Mihailov a fost urmărit penal, învinuit și reținut în cauza penală nr. 2020270513 pornită de organul de urmărire penală al IP Orhei, fapt care reiese din actele ridicate la 22 octombrie 2021, transmisă ulterior pentru examinare la Judecătoria Orhei, sediul Central, inclusiv conform ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuat a lui Valeriu Mihailov, emisă la 23 noiembrie 2020, din ordonanța de punere sub învinuire a lui Valeriu Mihailov din 18 ianuarie 2021 și potrivit ordonanței de reținere a lui Valeriu Mihailov din 5 martie 2021.

Mai mult, din alte materiale în copii ridicate de la martora Marina Lupu, înregistrarea în REI-2 al IP Orhei, nr. *****din 18 august 2020 a informației privind faptele în care a fost implicat martorul Mihailov Valeriu, plângerea și audierea victimei, dar și demersul privind aplicarea măsurii preventive în privința lui Valeriu Mihailov, precum și a încheierii Judecătoriei Orhei cu mandatul privind prelungirea termenului măsurii preventive în privința lui Valeriu Mihailov, adică într-adevăr la momentul comiterii faptei în luna martie 2021, ultimul se afla în arest, ce atestă un motiv plauzibil a încrederii lui Eugenia Mihailov în acțiunile făptuitorului, cimentate de calitatea procesuală a fiului ei într-o cauză penală și aflarea în detenție.

5.14. În alt context, inclusiv avocații care au participat în calitate de apărători ai prevenitului au confirmat participarea în cauza penală de învinuire a lui ***** Mihailov, la examinarea aplicării/prelungirii măsurilor preventive cu arest, dar și nici un alt participant nu a infirmat existența acestui dosar. Or, martorul Vitalie Țurcan afirmă că în prima parte a anului 2021, a semnat un contract de asistență juridică privind apărarea intereselor învinuitului Mihailov Valeriu, prin intermediul soției acestuia, cauza fiind inițiată în baza componentei de infracțiune prevăzute la art. 287 Cod penal, unde Valeriu Mihailov se afla în stare de arest, fiind deținut în Penitenciarul nr. 17 din or. Rezina.

La fel, și martorul Anatolie Pitel a informat despre existența acestei cauze la momentul încheierii contractului său de asistență juridică, relatând că Mihailov Valeriu era anunțat în căutare cu măsura preventivă - reținerea. Fapta incriminată ultimului consta în huliganism agravat, iar când acesta a revenit în țară, a fost

reținut la intrare și escortat la IP Orhei pentru reținerea de iure. Ulterior, în privința sa a fost solicitată arestarea preventivă, la care a participat inițial și inclusiv la Curtea de Apel când a fost contestată cu recurs măsura aplicată, adică la instanța a căror judecători, se pretindea de inculpat că erau influențați.

Prin urmare, fapta infracțiunii în cazul incriminat lui Dmitrii Chicaroș este legată de circumstanțe reale, care au avut loc cert în momentul comiterii pretinderii și primirii banilor, adică de arestarea și învinuirea pentru o infracțiune gravă a lui Valeriu Mihailov.

5.15. Respectiv, instanța a apreciat în continuare probele directe din acest caz, adică declarațiile martorilor oculari Marina Lupu și Eugenia Mihailov, or prima l-a recunoscut după fotografie pe inculpat ca fiind acea persoană cu numele „Dumitru”, care în cursul lunii martie a anului 2021 a pretins mijloace bănești în sumă de 5000 EURO pentru ca să determine eliberarea lui Mihailov din arest, după care la 13 martie 2021, a primit în biroul amplasat pe *****, de la Lupu Marina și Mihailov Eugenia, mijloace bănești în mărime de 2000 EURO pentru realizarea acțiunii promise. La fel, în aceleași circumstanțe, și Eugenia Mihailov l-a recunoscut după fotografie pe inculpatul Dmitrii Chicaroș.

5.16. Corespunzător, din declarațiile lui Eugenia Mihailov, ea confirmă că a transmis lui Dmitrii Chicaroș 2.000 de EURO, deoarece era disperată ca să îi elibereze copilul, adică pe Valeriu Mihailov și la fel, a mai comunicat că Dmitrii Chicaroș i-a spus să-i ofere suma și în timp de 3-4 zile, fiul ei va fi liber, fără să-i ofere alte detalii. Totodată, ea susține că inculpatul nu i-a relatat despre relațiile sale în Curtea de Apel, ci doar i-a zis să-i transmită banii, dar în final, fiul său nu a mai fost eliberat.

Din aceste depoziții, se confirmă direct primirea mijloacelor bănești în mărime de 2000 de EURO de către inculpat, scopul lor, de a influența judecători ai Curții de Apel și faptul că acțiunea ultimilor nu s-a realizat, adică Valeriu Mihailov a rămas în arest.

5.17. Tot Eugenia Mihailov mai relatează că Dmitrii Chicaroș i-a argumentat imposibilitatea eliberării fiului ei, deoarece nu se mai putea face nimic, dar și că trebuia să mărească suma de bani. În continuare, ea mai susține că Dmitrii Chicaroș i-a restituit totuși înapoi suma de 1500 EURO, datorită martorei Maria Olar, însă 500 de EURO inculpatul și i-a lăsat lui. Aceste afirmații sunt susținute și de Marina Lupu, cât și de martora Maria Olar, demonstrând că într-adevăr au fost primiți așa bani de Dmitrii Chicaroș, iar scopul a fost unul plauzibil de a încerca sau de a influența funcționari de demnitate publică la luarea unei decizii.

5.18. O poziție similară cu a lui Eugenia Mihailov, o comunică și martora Marina Lupu, care l-a cunoscut pe inculpat după un incident cu incendierea unor mașini, fiind recomandat de un prieten. Tot ea a expus faptul că l-a sunat pe

Chicaros Dmitrii, căruia i-a relatat despre cazul dat, adică de arestarea lui Valeriu Mihailov, la ce inculpatul i-a zis că pentru 5 mii de EURO se rezolvă, adică a săvârșit fapta de pretindere a mijloacelor bănești. Marina Lupu a precizat ulterior că aceste detalii, adică inclusiv despre suma de 5000 de EURO, Dmitrii Chicaros i le-a zis direct, iar o asemenea versiune nu a fost infirmată prin alte circumstanțe obiective, fiind susținută din contra prin probe directe și indirecte incontestabile.

5.19. Or, potrivit Marinei Lupu, a înmănat o parte din bani în biroul de traduceri unde lucra Chicaros Dmitrii, în jurul orei 17:00, și ulterior a fost direcționată către un avocat numit probabil „*Vitalie*”, al cărui birou era în apropierea magazinului „*Paradis*” cu ceasuri. Ulterior, ea afirmă că deși i s-a spus că soțul va fi eliberat în 3 zile, ce corespunde intervalului de timp de sâmbătă până marți, recursul a fost respins din cauza lipsei de timp pentru pregătire, iar avocatul nu a mai reușit să se vadă cu soțul ei. Din aceste motive, martora l-a întâlnit din nou pe Dmitrii Chicaros la Gara Auto, ocazie cu care l-a înregistrat și a transmis înregistrările la CNA, acestea fiind anexate la cauza penală și cercetate.

În continuare, Marina Lupu a afirmat că nu i-au fost returnați banii complet, nici de către Chicaros Dmitrii și nici de către avocat, ci doar după o intervenție publică a unei persoane numite Maria Olar, suma a fost returnată aproape integral printr-un taxi, însă 500 EURO nu i-au mai fost restituiți.

5.20. Astfel, declarațiile martorilor coroborează între ele și inclusiv cu probele materiale cercetate, or în continuare, din mărturiile indirecte ale lui Maria Olar, de asemenea a confirmat integral aceste evenimente, când a relatat faptul știe despre mărimea sumei pretinse de la lui Mihailov Valeriu, care i-a relatat. Martora Olar Maria a mai statuat în privința certitudinii acestor evenimente, deoarece anume ea a asigurat restituirea sumei de 1100 EURO, pe care i-a adus la domiciliul martorei prin intermediul unui taxi, or făptuitorul nu a dorit să vorbească sau să contacteze cu ea.

Tot potrivit lui Maria Olar, acel băiat, adică Chicaros Dmitrii, era un traducător, căci ea l-a căutat pe adresa de pe str. Hâncu, 3, la un birou împreună cu soția lui Valeriu Mihailov, adică cu Marina Lupu. Motivul căutării a constatat în faptul că Mihailov Valeriu și soția îi solicitau banii înapoi, deoarece făptuitorul nu a întreprins nimic și nu l-a ajutat cu nimic.

5.21. La fel, Maria Olar a subliniat că ea nu cunoaște pe cine urma să influențeze Chicaros Dmitrii ca să-l elibereze pe Mihailov Valeriu, deoarece ar fi vorbit camuflat, iterând că a luat nemijlocit din mâna taximetristului suma de 1100 de EURO.

Aceste expuneri confirmă declarațiile martorilor Marina Lupu și Eugenia Mihailov, coroborând între ele, atât sub aspectul sumei pretinse, cât și a celei primite de inculpat, a scopului primirii, adică de a influența judecători pentru

întreprinderea unor acțiuni în virtutea atribuțiilor de serviciu a judecătorilor, cât și a faptului nerealizării acestui scop, soldat cu restituirea unei părți din suma remisă inculpatului cu acest titlu.

5.22. De asemenea, și martorul Valeriu Mihailov a confirmat aceste circumstanțe indirect, statuând că din expunerile soției sale Marina Lupu, o cunoștință a acestora le-a făcut cunoștință cu făptuitorul, pe care l-ar fi caracterizat ca fiind „*de încredere*”, ce denotă credibilă promisiunea (*susținerea*) făptuitorului că poate influența eventual judecători ai instanței de apel să adopte o decizie favorabilă lui Valeriu Mihailov.

Valeriu Mihailov a mai notat că soția sa, Lupu Marina, împreună cu Eugenia Mihailov, care este mama lui, s-au întâlnit cu Dumitru Chicaroș lângă locul de muncă al inculpatului, la un oficiu de traducere, unde ultimul a cerut o tranșă din bani, adică 2.000 sau 2.500 de EURO. Acesta a iterat expunerilor mamei sale și a soției, că ultimele i-au transmis acești bani, după care s-a întâlnit cu avocatul prezentat de Dumitru.

5.23. În continuare, Valeriu Mihailov afirmă că atunci când a înțeles că i-a mințit, l-a contactat pe cumătrul său, solicitând să le restituie banii înapoi, iar ulterior a cerut banii și de la avocatul său. Atât avocatul său, cât și inculpatul au restituit o parte din bani doar, dar Dumitru Chicaroș l-a mai amenințat la telefon când a cerut restituirea banilor.

În continuare, Valeriu Mihailov afirmă că datorită cunoștinței cu Maria Olar, care a vorbit cu Dumitru Chicaroș, i-a întors banii, ce confirmă aceleași circumstanțe expuse de restul martorilor și care reies din probele materiale.

5.24. Mai mult, relatările martorei Marina Lupu și ale restul martorilor, coincid cu informația relevată din înregistrările audio fixate de prima în cadrul discuțiilor purtate cu inculpatul la 26 martie 2021 în *****, autenticitatea cărora care nu a fost contestată.

Astfel, instanța a reținut discuția privind solicitarea unei sume de 6000 de EURO, pe care a invocat-o Marina Lupu față de Dmitrii Chicaroș ca fiind solicitată de alte terțe persoane, însă îi explică că Valeriu Mihailov nu este de acord cu aceasta (vol.I, f.d.213). În continuare, Dumitru Chicaroș îi explică și o asigură pe Marina Lupu despre un eventual rezultat pozitiv (vol.I, f.d.214), iar prin urmare „*susține*” existența unei influențe în cadrul Curții de Apel, atunci când exprimă cuvintele „*La ora 8 seara m-am întâlnit cu dânsul după ce te-am sunat pe tine. El zice „oăi Dima tăt normal, tăt îi ghine, să nu cauți pe nimeni, că eu am, dacă îl aduc la Curtea de Apel, la Curtea de Apel este un moș de a meu”.*” Ulterior mai adaugă „*El zice: Dima liniștește-te, tăt normal, luni – marți, ori luni o să aibă judecata*”, inculpatul relatând despre o terță persoană care îl asigură de un eventual rezultat dorit la Curtea de Apel.

De asemenea, în aceleași înregistrări se observă asigurarea lui Dmitrii Chicaroș că va restitui banii, când expune cuvintele „*De aișea iaca noi banii eștia care a să trebuiască să-i dăm noi, a să-i dăm poliubomu*”, totodată asigurând că la următoarea ședință, se va rezolva situația, când a expus „*Și noi mai departe o să rezolvăm! Așteaptă și mâne la ședință a să-i anuleze*”, doar să nu discute cu nimeni cu excepția făptuitorului (vol.I, f.d.214).

5.25. Concomitent, în cadrul discuției înregistrate de Marina Lupu, inculpatul confirmă prezența martorei Maria Olar împreună cu soacra primei, adică cu Eugenia Mihailov, iar acesta este motivul pentru cu nu s-a rezolvat situația despre care s-au înțeles în prealabil, după care inculpatul o asigură că „*marți*” vor vedea încă odată (vol.I, f.d.215). Aceste expuneri demonstrează cele spuse de martora Maria Olar, inclusiv faptul prezentării ultimei la locul de muncă a inculpatului.

Ulterior, în cadrul aceleiași ultime discuții, Marina Lupu îl mai roagă o dată pe făptuitor să o ajute și să-l elibereze pe soțul ei, la ce inculpatul iterează că marți va fi, deoarece se va examina iarăși în cadrul instanței de apel, iar mai departe nu dorește să se implice. Aceste circumstanțe reies din următoarea convorbire: „*Marina Lupu: Ai să vezi că ai să șii mulțumit și tu, și nu a să fiți, nu a să rămâneți obijduiți din partea noastră. Numai adămi-l te rog acasă; Dmitrii Chicaroș: Eu ție așa ți-am spus, marți a să șie, a să deie iar la apel și deam faceți ce vreți, duceți-vă unde vreți /.../ Eu ți-l aduc acasă*”.

5.26. În acest mod, instanța iterează că a luat în considerare declarațiile martorilor exclusiv prin susținerea lor reciprocă, dar și cu alte mijloace de probă, demonstrând o consecutivitate reală a evenimentelor și a faptei comise, așa cum a fost incriminată și constatată de instanță, fiind acordată posibilitatea părții apărării de a formula întrebări și obiecții.

Prin urmare, instanța consideră neargumentată versiunea înaintată de partea apărării, potrivit căreia nu a fost probată substanțial vinovăția și participarea inculpatului la comiterea infracțiunii, prin mijloacele de probă, care au fost administrate/cercetate în ședință de judecată, or acestea demonstrează mai mult o formulare evazivă, nefondată pe circumstanțe de fapt sau probe/înscrisuri esențiale în acest sens.

5.27. În această ordine de idei, sistematizând cele conturate *supra*, instanța de judecată conchide că vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate la caz, și-a găsit confirmare în ședința de judecată, dincolo de orice dubiu rezonabil, pe când refuzul acuzatului de a se prezenta la instanță, nu poate servi ca temei pentru achitarea acestuia la acest moment, dat fiind faptul că în cursul judecării cauzei, în prezența unui apărător, au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vina sa în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriul inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care a solicitat achitarea inculpatului, iar ultimul s-a eschivat fără să-și expună poziția sa, pe când instanța cu autoritățile statului, nu poate și nu este obligată să facă imposibilul pentru prezentarea sa, ci să-i garanteze acest drept.

5.28. Respectiv, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Prin urmare, fiind cercetate nemijlocit în ședință de judecată probele administrate în cadrul urmăririi penale, în ansamblu instanța constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între ele, iar în ansamblu confirmă circumstanțele de fapt expuse în învinuirile aduse inculpatului, pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (1) din Codul penal.

5.29. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.326 alin. (2) lit. d) din Codul penal, care atât în prezent, cât și la momentul săvârșirii infracțiunii stabilea răspunderea penală pentru *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, urmate de influența promisă sau de obținerea rezultatului urmărit.*

5.30. În continuare, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, instanța statuează că infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce

califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

5.31. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

5.32. În continuare, ***privind temeiul juridic pentru atragerea la răspundere penală***, cu referire la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (1) din Codul penal, în varianta imputată inculpatului, îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că influența asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau a unui funcționar internațional poate fi cumpărată în urma promisiunii, oferirii sau dării de recompensă ilicită unui traficant de influență.

Cu privire la obiectul juridic, instanța reiterează, că în temeiul prevederilor Convenției împotriva corupției, adoptate la New York la 31 octombrie 2003 și adoptată de statele Consiliului Europei, enunțate anterior, în scopul realizării angajamentelor de implementare a acestor recomandări, asumate pe plan internațional de către Republica Moldova, la art. 326 din Codul penal și sunt incriminate aceste fapte reunite sub denumirea marginală de „*trafic de influență*”.

De asemenea, reieșind din statutul subiectului acuzat în cazurile de incriminare la alin. (1) din acest articol 326 a Codului penal și a specificului acestei infracțiuni, la caz nu se atestă prezența unor *victime*.

Concomitent, instanța relevă drept *obiectul material* sau *imaterial* al infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 din Codul penal îl reprezintă *remunerația ilicită*, care se exprimă în *banii*, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite promise, oferite sau date traficantului de influență, la caz aceasta evidențiindu-se anume prin banii preținși și ulterior cei primiți de

Dmitrii Chicaroș, pentru a face îndeplinirea de către persoanele cu funcție de demnitate publică, adică judecători ai Curții de Apel să înlocuiască o măsură preventivă cu arest în una mai blândă, scop care nu a fost realizat în speță.

Respectiv, în acord cu lit. d) al art. 2 din Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la 31 octombrie 2003, prin „*bunuri*” trebuie de înțeles bunurile, corporale sau incorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, ori actele juridice sau documentele atestând proprietatea acestor bunuri sau drepturile referitoare la acestea.

De asemenea, prin „*bunuri*” se au în vedere, printre altele: 1) semnele bănești autentice (*bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cete jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine*); 2) valorile mobiliare de stat autentice; 3) alte titluri de valoare autentice.

În subsidiar, instanța mai subliniază că potrivit art. 459 alin. (5) din Codul civil (*art. 288 alin. (5) din Codul civil, în redacția Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002*), bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, inclusiv *banii*, iar conform art. 455 din Codul civil, prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective și drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi și obligații civile.

5.33. Sub aspectul *laturii obiective*, aceasta se conturează la caz în acțiunea exprimată prin *pretindere* sau după caz, *primire* prin mijlocitor, de *bani* sau bunuri, enumerate la alin.(1) din art.326 a Codului penal, pentru o altă persoană publică, pentru a-l face să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Astfel, potrivit art.123 alin.(3) din Codul penal, prin *persoană cu funcție de demnitate publică* se înțelege persoana al cărei mod de numire sau de alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova sau care este investită în funcție, prin numire sau prin alegere, de către Parlament, Președintele Republicii Moldova sau Guvern, altă persoană cu funcție de demnitate publică stabilită prin lege; persoana căreia persoana cu funcție de demnitate publică i-a delegat împuternicirile sale.

Subsecvent, conform anexei la Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010, în vigoare din 5 octombrie 2010, funcțiile de Președinte, vicepreședinte și *judecător al curții de apel*, constituie funcții de demnitate publică.

În ce privește fapta prejudiciabilă, aceasta în speță, s-a manifestat prin modalitatea normativă cu caracter alternativ de „*pretindere*” a banilor și prin „*primire*”, precum a fost reținut nemijlocit din învinuire.

La rândul său, prin „*pretindere*” se înțelege cererea insistentă, reclamarea, revendicarea având ca obiect bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, iar prin „*primire*” trebuie de înțeles luarea în posesie, obținerea, încasare de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje.

În acest context, în art.326 din Codul penal, termenul „*influență*” este folosit în sensul de putere, capacitate de a modifica comportamentul factorului de decizie în sensul dorit, respectiv de a-l determina să facă o favoare sau să ia o decizie favorabilă și evident, această influență trebuie să fie de o anumită natură și să îndeplinească anumite condiții pentru a face obiectul de referință al dispoziției de la art.326 din Codul penal.

Astfel, influența la care se referă dispoziția în cauză nu trebuie să aibă la bază o putere legală, autoritate, cu care este investit cineva prin lege sau în baza legii, cum ar fi șeful față de subordonat, organul de control față de cel controlat etc. și drept urmare, în sensul prevederii incriminate, termenul „*influență*” privește acea influență care trebuie să izvorască din alte raporturi decât raporturile legale de subordonare, de control, colaborare, îndrumare, supraveghere etc., prevăzute de lege sau în baza legii, ci din raporturile de rudenie sau prietenie, raporturile comerciale, relațiile infracționale, relațiile politice etc., raporturi incident la caz.

De asemenea, atunci când influența făptuitorului asupra persoanei cu funcție de demnitate publică nu este reală, ci numai afirmată de făptuitor, în mod similar cazurilor incriminate din spețele pendinte, această influență trebuie să îndeplinească și condițiile definite de legiuitor prin expresia „*susține că are influență*”, adică această influență trebuie să fie posibilă și credibilă, nu însă o pretinsă influență ce apare irealizabilă sau este absurdă, imposibil de a exista și a avea efect, or dacă influența nu este posibilă (*atât în sensul efectuării, cât și al finalității*), fapta nu va putea fi calificată în baza art. 326 din Codul penal, dar în asemenea cazuri, cele săvârșite ar putea reprezenta alte fapte penale. În acest caz, a fost reținută anume această formă de influență susținută de Dmitrii Chicaroș, îndeosebi când martorii oculari explică că anterior au mai avut tangențe similare cu inculpatul, iar cumătrul acestora a asigurat că este o persoană de încredere. De altfel, și în discuțiile înregistrate, inculpatul demonstrează că înțelege caracterul acțiunilor și cine sunt persoanele care urmează să întreprindă acțiuni, asigurând despre succesul acțiunilor sale.

Concomitent, în toate spețele deduse judecării, instanța atestă neîntroprite condițiile calificării acțiunilor inculpatului sub aspectul „*urmate de influența promisă sau de obținerea rezultatului urmărit*”, care din norma incriminată, nu este un semn obligatoriu pentru încadrare juridică, or în acest caz, din probele administrate, inclusiv din declarații ale martorilor și/sau mijloace de probă

administrare la faza urmăririi penale, se atestă că traficantului nu i-a reușit să exercite influența necesară în privința persoanei cu funcție de demnitate publică.

Infrațiunea prevăzută la art. 326 alin. (1) din Codul penal este una *formală*, care se consideră consumată la prezenta situație din momentul pretinderii remunerației ilicite traficantului de influență, prin ce se întregeste latura obiectivă a componenței de infrațiune și s-a epuizat la etapa primirii unei părți din această sumă, chiar dacă a restituit înapoi din suma primită inițial.

5.34. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infrațiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea faptei prejudiciabile, ori inculpatul a comis acțiune directă, cu bună-știință, în 2 acțiuni alternative (*pretindere și primire*), exclusiv orientate în acest scop și anume instanța relevă discuțiile purtate cu Marina Lupu și Eugenia Mihailov, acțiuni care în opinia instanței puteau fi cauzate doar de o persoană care cu adevărat a dorit și a înțeles sensul acțiunilor sale (*adică întrunind caracterele volitiv și intelectual necesare în cazul intenției directe*), indiferent dacă acțiunile sale au fost urmate de realizarea scopului urmărit.

De asemenea, instanța explică motivul infrațiunii prin interesul material, reieșind din remunerația ilicită pretinsă, acceptată și primită de acesta, care a fost una cuantificată exact, mai ales când la restituirea banilor primiți, inculpatul și-a reținut o parte din sumă pentru serviciile prestate de el.

În același context, instanța subliniază că scopul infrațiunii prevăzute de art.326 alin.(1) din Codul penal, este unul special, care cunoaște următoarele patru forme:

- *scopul de a face o persoana publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;*

- *scopul de a face o persoana publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;*

- *scopul de a face o persoana publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;*

- scopul de a face o persoana publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Astfel, instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, când le-a comis și le-a dorit în mod evident, ce denotă modalitatea manifestării intenției directe față de faptele de pretindere și/sau de primire a remunerației ilicite în primul scopul prevăzut la alin. (1) a art. 326 din Codul penal, adică ca o persoană cu funcție de demnitate publică să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

5.35. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, fără o calitate specială anumită, însă care are sau susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică.

La caz, instanța atestă că inculpatul a fost identificat în ședință de judecată, în baza extrasului din Registrul de Stat al Populației, fiind născut pe *****, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog (vol.II, f.d.150, 155, 157), iar astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

5.36. Așadar, instanța de judecată consideră necesar ca **Dmitrii Chicaroș** să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. **326 alin. (1)** din Codul penal, pentru faptă constatată, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că a fost comisă fapta prejudiciabilă de către inculpat cu vinovăție sub forma intenției directe.

În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță și de prevederile art. 326 din Codul penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului Dmitrii Chicaroș sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale acestei componente de infracțiune prevăzute de art. 326 alin. (1) din Cod penal – „*pretinderea sau primirea, personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*” și prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea sa la răspundere penală.

5.37. Mai mult ca atât, instanța ține să precizeze că prin comiterea unor asemenea infracțiuni, se aduce aduce atingere relațiilor sociale cu privire la

activitatea persoanelor publice, a persoanelor cu funcție de demnitate publică, a persoanelor publice străine și a funcționarilor internaționali, care necesită să presteze o activitate în interesul societății, care urmează să fie incompatibilă cu suspiciunea că respectivii factori de decizie pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor de către un traficant de influență, precum și cu suspiciunea că influența respectivilor factori de decizie poate fi cumpărată în urma pretinderii de foloase necuvenite de către un traficant de influență, iar în acest sens, infracțiunile prevăzute la art.326 din Codul penal, chiar dacă în speță nu se atestă cauzarea unui prejudiciu material efectiv, acestea prezintă totuși o amenințare foarte gravă pentru preeminența dreptului, pentru democrație și pentru drepturile omului, deoarece subminează principiile bunei administrări, a echității și justiției sociale, denaturând concurența, împiedicând dezvoltarea economică și periclitând stabilitatea instituțiilor democratice și temelia morală a societății, argumente care impun *a priori* curmarea acestor fapte ilicite și pedepsirea făptuitorilor.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

6.1. În cadrul dezbaterilor judiciare, de către procurorul Valeriu Craciun a fost solicitată recunoașterea inculpatului vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni.

6.2. Apărătorul inculpatului, în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat achitarea lui Dmitrii Chicaroș și a ezitat să se expună în privința sancțiunii aplicabile.

6.3. Inculpatul nu s-a expus în privința sancțiunii aplicabile, în condițiile în care instanța a constatat intenția eschivării sale de la instanța de judecată.

6.4. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

6.5. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

6.6. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

6.7. În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

6.8. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri*), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

6.9. Privind gravitatea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpatul Dmitrii Chicaroș, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave comise din intenție.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Dmitrii Chicaroș face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul corupției, care atentează la valori principale, precum relațiile sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu, care este incompatibilă cu bănuiala că funcționarii pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

6.10. Totodată, conform expunerilor acuzării, nici instanța de judecată reține lipsa unor circumstanțe agravante conform art. 77 din Codul penal, iar totodată, conform istoriei privind antecedentele penale, inculpatul anterior a mai fost tras la răspundere penală pentru alte categorii de infracțiuni comise cu intenție, dar calificate ca infracțiuni ușoare (vol.II, f.d.151-152). Alte circumstanțe atenuante prevăzute la art. 76 din Codul penal, instanța nu a identificat.

De asemenea, temeiuri pentru liberarea inculpatului Dmitrii Chicaroș de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

6.11. În continuare, instanța de judecată conchide că art. 326 alin. (1) din Codul penal stabilește pentru persoana fizică, atât la data comiterii infracțiunii, cât și în prezent o pedeapsă *cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 6 ani*.

6.12. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța va reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului în domeniul stimulării actelor de corupție, la etapa actuală încercările de influențare a unor funcționari publici în exercitarea atribuțiilor lor prezintă un grad sporit de pericol, care perturbă în mod evident activitățile publice, fiind elaborate politici la nivel inclusiv internțională pentru curmarea acestor activități.

6.13. Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința

acestui a unei pedepse cu închisoare, în privința căreia partea apărării a obiectat, solicitând emiterea unei sentințe de achitare.

Instanța mai subliniază că potrivit materialului caracteristic, inculpatul anterior într-adevăr a mai fost condamnat pentru săvârșirea unor infracțiuni de alte categorii, are o vârstă tânără, nu a mai fost deținut în instituții penitenciare, nu are un loc de muncă stabil, dar se eschivează, demonstrând așadar un comportament orientat spre eschivarea de la executarea pedepsei și de la corectarea sa socială, iar în coroborare cu lipsa unor circumstanțe atenuante sau agravante, denotă în accepția instanței o posibilitate reală de aplicare exclusivă a unei pedepse principale privative de libertate, după cum statuează sancțiunea normei penale incriminate și cum corect a solicitat acuzarea de stat.

6.14. Astfel, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, a sancțiunii concrete a normei penale speciale incriminate și circumstanțele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, care este una echitabilă în raport cu fapta săvârșită, dar și cu comportamentul, starea persoanei inculpatului sau lipsa urmărilor prejudiciabile grave, precum și prezența antecedentelor penale, cu valență la individualizarea pedepsei în opinia instanței pentru aplicarea unui quantum mai aproape de limita minimă aplicabilă.

Totodată, această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanție sau asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

6.15. Din motivele enumerate *supra*, exprimate atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatului, cu luarea în considerare a circumstanțelor obiective expuse anterior, absența inculpatului care se eschivează, dar și examinarea cauzei în lipsa sa, cât și fără stabilirea unor circumstanțe atenuante sau agravante, instanța opinează spre aplicarea pedepsei pentru săvârșirea faptei prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani pentru infracțiunea constatată, luând în considerare inclusiv faptul că prin sancțiunea aplicată nu vor fi cauzate alte repercusiuni în viața inculpatului și inclusiv a unor terțe persoane, eventual aflate la întreținerea inculpatului.

6.16. În același timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei de către acesta în penitenciar de tip semiînchis. Subsecvent, instanța relevă că

pedeapsa aplicată urmează să fie pusă în executare din momentul reținerii inculpatului.

Cu privire la măsura preventivă.

7.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

7.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul Valeriu Craciun a pledat pentru aplicarea măsurii preventive cu arest pentru asigurarea executării sentinței, iar apărătorul acestuia nu s-a expus pe marginea aplicării măsurilor preventive în privința inculpatului, opinând pentru adoptarea unei sentințe de achitare a acestuia.

7.3. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul Dmitrii Chicaroș nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive în cadrul acestei cauze penale, fiind anunțat în căutare de la faza de urmărire penală.

7.4. În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, *din oficiu* sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra *asigurării executării sentinței* constituie măsuri preventive.

7.5. Așadar, instanța consideră la moment imposibilă aplicarea față de Dmitrii Chicaroș a unei măsuri preventive mai blânde, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinței cu închisoare, constatând prezența circumstanțelor excepționale, care determină necesitatea aplicării măsurii preventive respective, or inculpatul poate fi direct predispus spre spre eschivarea de la executarea pedepsei.

Instanța de judecată reține că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinței, nu mai pot fi încălcate drepturile la libertate și siguranță, prevăzute de art. 5 al Convenției, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată și necesară într-o societate democratică și urmărește un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia de a se ascunde de organele de drept, să comită alte infracțiuni și să se asigure executarea sentinței, fiind astfel respectat principiul proporționalității între dreptul la libertate, garantat de lege și necesitatea aplicării arestului preventiv.

Relevant, în acest sens este Hotărârea *Savca împotriva Republica Moldova*, unde Curtea Europeană a respins pretențiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenție privind deținerea sa ilegală după pronunțarea sentinței de condamnare de instanța de fond, reamintind că detenția preventivă se încheie în momentul în care persoana deținută este eliberată și/sau îi este stabilită pedeapsa, fie și de către o instanță de fond (a se vedea *Wemhoff împotriva Germaniei*, § 9; *Labita împotriva Italiei* [MC], hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; *Kalashnikov împotriva Federației Ruse*, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; *Solmaz împotriva Turciei*, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).

7.6. În aceste circumstanțe, instanța consideră că suntem în prezența cazului în care este o necesitate absolută de a aplica măsura de constrângere sub formă de arest preventiv față de inculpatul Dmitrii Chicaroș, ultimul dacă nu este deținut legal într-o altă cauză penală, deoarece doar această măsură preventivă este reală și efectivă în cazul dat și va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea sentinței emise.

În subsidiar, instanța mai reține că Dmitrii Chicaroș a fost anunțat în căutare cu reținerea sa (vol.III, f.d.50-53) prin ordonanța procurorului din 10 octombrie 2024, fiind inițiat conform notificării din 18 octombrie 2024 un dosar duplicat de căutare la altul inițiat anterior la 18 iulie 2022 cu nr. 2022070090 pentru învinuirea unor alte infracțiuni (vol.III, f.d.55-57). Prin urmare, instanța consideră necesară menținerea investigațiilor inițiate la urmărirea penală, în vederea găsirii inculpatului.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

8.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor, iar procurorul sau partea apărării nu s-a expus la acest subiect.

8.2. Astfel, la caz instanța de judecată reține că într-adevăr prin ordonanța procurorului Nicolae Mătăsaru din 21 aprilie 2021 (vol.I, f.d.186) au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă și anexate la cauza penală un purtător de informație tehnico-electronică de tip CD-R, ridicat de la martorul Mariana Lupu în temeiul procesului-verbal de ridicare din 13 aprilie 2021, cu 2 fișiere audio și copii ale actelor procesuale din cauza penală nr. 2020270513 pe 37 de file (vol.I, f.d.143-181).

8.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpurile delictelor rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (*scrisă, audio, video*,

electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Potrivit art. 164 Cod de procedură penală, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic și alți purtători de informație tehnico-electronică, dobândite în condițiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conțin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni și dacă conținutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă.

8.4. Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, la materialele cauzei penale, se păstrează în original sau în copii autentificate, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, reprezintă probe pertinente care au fost administrate legal și nu a fost solicitată restituirea acestora de persoane interesate.

Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că mijloacele materiale de probă descrise *supra*, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu privire la demersul privind confiscarea specială.

9.1. De către acuzatorul de stat, în dezbateri judiciare a fost solicitată confiscarea specială în temeiul art. 106 alin. (2) lit. b) din Codul penal, a contravalorii mijloacelor bănești în sumă de 5000 de EURO, din contul inculpatului în beneficiul statului, ca bunuri rezultate din infracțiunea comisă în urma pretinderii și primirii parțiale a mijloacelor bănești.

9.2. Potrivit art. 106 alin. (1) și (2), lit. b) din Codul penal, sânt supuse confiscării speciale bunurile (*inclusiv valorile valutare*), rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri, iar în cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

De asemenea, în conformitate cu art. 229⁴ din Codul de procedură penală, confiscarea specială a bunurilor infracționale, precum și repararea prejudiciilor cauzate prin infracțiuni se dispun prin hotărârea instanței de judecată în condițiile prezentului cod și ale Codului penal.

Conform art. 388 alin. (2) din Codul de procedură penală, la pronunțarea sentinței cu confiscarea specială a bunurilor persoanei condamnate, instanța de judecată ia măsuri pentru a asigura confiscarea acestora, dacă asemenea măsuri nu au fost luate anterior și potrivit art. 397 pct. 2) din același cod, dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă și hotărârea cu privire la confiscarea specială.

9.3. Așadar, instanța apreciind probele în ședință de judecată, a constatat în prezenta sentință interesul material al inculpatului Dmitrii Chicaroș în contextul săvârșirii infracțiunii incriminate, care a realizat latura obiectivă a infracțiunii prin pretinderea sumei de 5000 EURO și primirea a unei părți din aceste mijloace bănești, susținând că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică.

În cadrul examinării cauzei, a fost stabilit în mod cert faptul că la caz, de către Eugenia Mihailov și Marina Lupu au fost transmise mijloace bănești în cuantum de 2000 de EURO lui Dmitrii Chicaroș, fapt reținut din probele administrate la caz, inclusiv din declarațiile martorilor audiați, ce atestă faptul că inculpatul a obținut un venit în urma primirii mijloacelor bănești, dar în același timp s-a demonstrat pretinderea de către ultimul a sumei de 5000 de EURO, prin ce s-a consumat infracțiunea dată.

9.4. În aceste condiții, instanța reține drept întemeiată cererea acuzării și va dispune confiscarea specială din contul inculpatului în beneficiul statului, a contravalorii mijloacelor bănești în sumă de 5000 de EURO, convertibili în monedă națională, conform cursului oficial al BNM de la momentul executării sentinței. Instanța precizează că admiterea acestui demers este prevăzut de lege, urmărește un scop legitim și este necesar într-o societate demoncratică, pentru descuraja asemenea acțiuni în viitor din partea inculpatului.

Or, ultimul fiind anterior condamnat pentru alte infracțiuni, chiar dacă ușoară, a continuat să comită alte categorii de infracțiuni, în domeniul corupției, fenomen care își menține amploarea în toate sferile sociale, iar exclusiv prin pedeapsa stabilită, legea penală nu-și va atinge scopul său. Mai mult, inculpatul a înțeles caracterul acțiunilor sale când a pretins suma de 5000 de EURO.

Aceste deziderate rezultă și din pct. 13 al Convenției penale cu privire la corupție din 27 ianuarie 1999 (*ratificată prin Legea nr.428-XV din 30 octombrie 2003*), conform căruia fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune penală, în conformitate cu dreptul său intern, actele menționate în Convenția Consiliului Europei cu privire la spălarea, depistarea, reținerea și confiscarea produselor infracțiunilor (STE nr.141), art.6, paragrafele 1 și 2, în condițiile prevăzute de ea, atunci când infracțiunea principală

este constituită din una din infracțiunile stabilite în virtutea articolelor 2-12 ale prezentei Convenții (art. 12 vizează „traficul de influență”).

9.5. În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a mai luat în considerare și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în condiția neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului (*cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1)*, §§ 60-67; *Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei*, §§ 65-66; *Weissman și alții împotriva României*, § 42 și *a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)*), or s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil (*cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.*).

11. **Cu referire la cheltuielile judiciare și latura civilă**, instanța de judecată reține, că atât din conținutul rechizitoriului, cât și în ședință de judecată nu au fost înaintate și nu se atestă asemenea cereri sau demersuri.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale și a probelor administrate în ședința de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 72 și 106 din Codul penal, articolelor 162, 219-221, 229⁴, 329, 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat **Chicaros Dmitrii ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal, se condamnă și i se stabilește o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei în privința lui Dmitrii Chicaros se va calcula din momentul reținerii acestuia.

Până când sentința va deveni definitivă, se aplică în privința lui Dmitrii Chicaros măsura preventivă – *arestul preventiv*, pentru asigurarea punerii în executare a pedepsei cu închisoare și se mențin dispozițiile privind anunțarea în căutare a acestuia.

Se admite demersul procurorului și se supune confiscării speciale din contul lui Dmitrii Chicaros în beneficiul Statului contravaloarea mijloacelor bănești în cuantum de 5.000 (cinci mii) de EURO, care vor fi convertiți în lei moldovenești potrivit cursului valutar oficial al BNM de la momentul executării sentinței.

Mijloacele materiale de probă: un purtător de informație tehnico-electronică de tip CD-R, ridicat de la martorul Mariana Lupu în temeiul procesului-verbal de ridicare din 13 aprilie 2021, cu 2 fișiere audio și copiile actelor procesuale din cauza penală nr. 2020270513 pe 37 de file, anexate la dosarul penal, se vor deține la cauza penală, pe toată durata păstrării sale.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Sentința integrală este pronunțată în ședință publică la 27 iunie 2025, ora 12 și 00 min.

**Președintele ședinței,
judecător**

Olga BEJENARI